

verkið uttan regluliga smurt við petroleum. Í húsinum, í dag 260 ára gamalt, var eingin fýrur.

Um nevnda Jens Davidsen lesa vit í Eikirøtur 1832-2007, sum kom út 2008:

Hann var hvalbingur, 1803-1878, og 10 ára gamal fór hann til Havnar og búði á Skansagarði. Jens Davidsen gekk í skúla hjá Jens Cristian Svabo. Har fekk hann so góðan lærdóm, at hann longu 14 ára gamal fekk starv hjá amtmanninum, og hann starvaðist á amtsskrivstovuni í 62 ár. Jens Davidsen var ein hámentaður maður. Tað er honum fyri at takka, at Føroyingasøga kundi koma út í prýðiligari útgávu á føroyskum í 1832. Hann og C. L. Tillisch, amtmaður, íbirtu Føroya Amts Bókasavn í 1828.

Sambært tí, ið er skrivað um mentamannin Jens Davidsen, hevði hann stóra ávirkan á almenn viðurskipti í Føroyum.

Í øldir var Skansagarður mentanardepil í Havn. Har hava tey óivað sitið væl. Eitt nú fútin og embætisfólk frá kgl. handlinum í Tinganesi, Jens Chr. Svabo, Nicolaj Mohr, V. U. Hammershaimb, Jørgen Landt og aðrir prestar, Nólsoyar-Páll, Niels Winther og beiggi hansara, Jens Davidsen [den mest belæste nulevende Færing/úr brævi frá V. U. Hammershaimb], løgmennt, sorinskrivarar, Ólavur Bónði á Heygum í Vestmanna [figgjaði og legði ta fyrstu telefonlinjuna í 1905], Janus Djurhuus, Richard Long, Hans Marius Ejdesgaard, Jákup Dahl, M. A. Jacobsen (Mass), Karl Einarsson (á Dunganum), hertogin á St. Kilda o.s.fr.

Tá ið urmakarin Lauritsen, sum eisini seldi tubbak v.m. á Áarvegnum, vitjaði á Skansagarði, var eingin ivi um, at kortspælið L'hombre var á borðinum inni í kabinettinum, har portier var millum stovuna og kabinettið.

Anna Sofie Mohr, fødd Davidsen, og Johan Vilhelm Mohr høvdu tríggar døtur. Fyrsta gift prestakona á Viðareiði, onnur gift bóndakona á Bornholm og triðja gift bóndakona í Kirkjubø. Tær báðar, sum meginpartin av teirra langa lívi búðu í Danmark, skrivaðu drúgv brøv til foreldrini á føroyskum, sum tær ikki høvdu lært í skúlanum. Prestakonan, Malla Faulenborg, elligomul á deyðastrá í Keypmannahavn, segði við aðra av sínum døtrum, sum enn er á lívi 101 ára gomul: "Heilsa mær mínum kæru oyggjum."

Bókaútgáva

Í 2008 gav Eik Grunnurin út bókina Eikirøtur 1832-2007 um: Færø Amts Sparekasse 1832-1962 Føroya Sparikassi-Eik 1963-2001 Føroya Sparikassi P/F-P/F Eik Bank 2002-2007

Av tí at P/F Eik Banki og Eik Grunnur fóru á heysin stutt eftir, at bókin kom út, fekk hon ein aktualitet, sum kanska eingin hevði roknað við.

Fólk í túninum millum Nýggjustovu og Fútastovu í Gongini. Myndin er helst tikin í 1890'unum

Hesin aldargamli sparikassin hevði ætt eftir ætt verið ósvikaligi tryggileikin í peningamálum og sparipeningi hjá Føroya fólki. Tryggari enn stórbankar í øðrum londum. Føroya Spari-

kassi hevði eina aura av áliti, skynsemi og varsemi.

Adam var í paradísinum, til hann læt seg lokka – og paradisið hvarv.

175 ára gamli Føroya Spari-

ikassi læt seg lokka – og sparikassin hvarv.

Tað kom í ljósmála í tí Harrans ári 2000 – snøggari kundi tað ikki verið – at vanligt vit og skil í umsitingini av almennum og privatum peningi í Føroya Sparikassa P/F-P/f Eik Banka varð tveitt fyri borð. Og tað við rúkandi ferð:

Føroya Sparikassi gjørdist kastibloka hjá ábyrgdarleysum spekulantum, sum við broyttum nøvnum

– P/F Eik Banki og Eik Grunnurin – broytti sparikassan til eina skurvblending, sum vanlig fólk skiltu lítið og einki av.

P/F Eik Banki og nýstovnaði Eik Grunnur og Virðismarknaður Føroya og Føroya Landsstýri vóru aktørar í hesum øra leiki, sum eisini setti síni spor í landskassan, hóast hetta ikki átti at hent, um § 42 í løgtingsins lóg nr. 103 frá 26.07.1994 um stýrisskipan Føroya varð hildin.

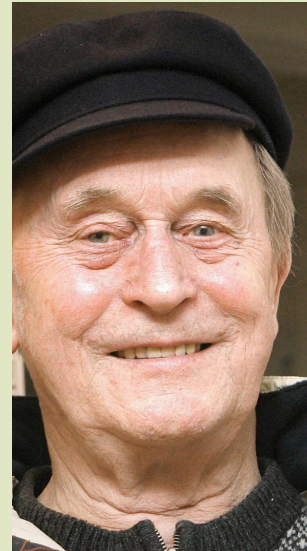
Fuglurin Fønix tevjaði bál og øsku.

Men dansurin gekk so lystiliga við stórløgum í Føroyum og í Danmark:

Eik Bank Danmark A/S, SkandiaBank A/S og so rapaði úr sjáttuni: Kaupting Bank, Notio, Investa, Sprong, Finans Netbank og nógv annað. You name it.

Heri Mohr 95 ár

Í morgin fyllir Heri Mohr í Havn 95 ár

Hóast høgan aldur er Heri væl fyri, og hann skrivar javnan viðmerkingar til dagsins mál. Í dag prenta vit fyrsta part av hugaleiðing hansara, »Um at missa fótafesti«

Heri vaks upp fyrstu árinu upp á Skansagarði úti á Reyni. Foreldur hansara vóru Amalia (f. Egholm) og Einar Mohr úr Havn. Tá hann var um tíggu ára aldur flutti húskið í nýggju húsinu yviri við Strond – tað einasta húsið, sum var har um leiðir tá. Undir kríggjum bleiv húsið tikið av eingilsmonnum, og búðu tey Undir Pisuvárða øll krígsárin.

Heri hevur arbeitt sum roknskaparmaður stóra partin av sínum lívi. Hann arbeidði hjá hjá Thomas Dam, Wenzel Petersen og Leif Waagstein. Í 1957 byrjar hann at arbeiða á Føroya Gjaldstovu sum roknskaparleiðari, seinni bleiv hann fulltrúi. Í 30 ár arbeidði Heri sum tænaumaður, og í 1987 gjørdist hann stjóri á Føroya Gjaldstovu. Hetta starv røkkti hann til 1. november 1991.

Heri giftist við Maritu Pálsdóttir Hansen úr Gøtu í 1950. Tey finga fimm børn: Sigrún, Biritu, Tordis, Maluna og Gunnar. Eisini eigur Heri dótturina Lis umframt abba- og langabbabørn. Marita andaðist 2. apríl 2009, 84 ára gomul.

Heri fylgir væl við í tí sum hendir í føroyska samfelagnum. Ofta síggjast hansara beinraknu og ofta hvøssu viðmerkingar og í miðlunum.